

Po dlhém ladění byl uzavřený lhotský folklorní kalendář. V souladu s putováním na Hostýnek aj dalšíma křížícima sa aktivitama zajímající podobný okruh lidí. Datum výročního višňového vystúpení připadlo na čtvrtú nedělu aprílovú. Přizvaní byli všeci lhotští folkloristé od tych najmladších a najmenších až po nás. Pozvání sme samozřejmě akceptovali a zařadili do našeho plánu přičemž sa nám kalendář do pololetí zahustil do tří vystúpení měsíčně, což je pro nás a naše rodiny maximum. Podpořit místní akce bereme jako morální povinnost a tak sme s díky odmítli přespolní pozvání na sečení do Derfle, na sborové narozeniny do Vnorov...

Jak běžel čas a višňové výročí sa přiblížilo říkám si: Mělo by sa nachystat nejaké vinšování, nejlépe aj s malým dárkem. Nápadem, (mírně inspirovaným blahopřáním Olšavě), na darování pěti lahví popsaných pěti písmeny jména oslavenkyně k pátému výročí sem oslovil Vídeňáky. Ti ten nápad dotvořili k dokonalosti tím, že obsah každé flašky bude odpovídat příslušnému symbolu. „**Višňovka** v první chybět nemože a problém s ní nebude, eště máme doma. Do druhé uvařím z kondenzovaného mléka **Irisch cream**“, pohotově reagovala Alena. Š by mohl byt šampus, ale nebyl by ve stejné sklence, tak dajme gořalku ze špendlíků, nebo eště hodnotnější – **šampióna našeho koštu**, vedly sa další polemiky. Ň sa zdálo byt zkraja trochu problém než Jara vydedukoval, že vzhledem k tomu, že sme ve vinorodé oblasti patřilo by sa donést aj trochu vína. Nemosí to byt zrovna přívlastkové, ale určitě **nějaké dobré**. Poslední písmeno A bylo sice vymyšlené hned, ale zato dalo nakonec najvíc běhu. Anýzovku né a né v žádném obchodě natrefit. Zato **Amundsen vodky** kolik příchutí. Zvolili sme hruškovú. Ať je to pestré. Když už moja Jarka popsala flaše, které Petr Radoch pořídil aj s potiskem střešně velice připomínající višně, napadla mě ještě jedna drobnost. Program byl nazván nadčasovým posteskem z historie višňového souboru *Píšeš nepíšeš, péro vysychá*. Atrament, který sa v takovém případě može hodit zasěj, v klasické lahvičce zajistili Vídeňáci. „Jak sa to říká“ ptál sa Pavel Indruch, který ho měl předávat. „Řekni ingust“!

Povídání z historie cimbalovky měla Zdenka Hájková připravené velice podrobně. O každém z pěti rokú kde sa bylo, co sa tam událo, co kdo řekl... Během tří a půl hodiny stihla ale přitom muzika zahrát lidové aj

neco od Beatles, děcka z Kameňáčků zatancovali, Fanek Holmes Burčák Ilík zahrál aj popřál, stejně tak aj my. Akorát, že sme nezahráli, ale zazpívali pár písniček z doby kdy našemu sboru bylo pět rokú.

Všecko proběhlo v nedělním odpoledním poklidu. Rozruch vyvolalo až oznámení načisto nakonec, že týmto de facto CM VIŠŇA zmizela z povrchu zemského. Tož to dokázalo vyvolat bouři ve sklenici vody, hromadu řečí po dědině a hotové drama na chatu (*čti četu*). Jak si to ty Hájci a Pavelci enom představují!? Znejistělo to aj nekeré kolegy sboristy, kteří ten moment nevěděli kdo nám má včil hrát na Antonínkovém sečení. Byli sme sice domlůveni s Višňů, ale to eště byla! Přes drobné nejasnosti při hlasování sme sa na zkúšce domlůvili, bouře utichla, jak už to bouře dělávají a zdálo sa, že može byt klid. A do toho nám zatkli Rátha.

FTIPNÝ (?) VINŠ PRO VIŠŇU

(k pátému a skoro aj poslednému výročí)

... dali nám do hrsti flaše, že běžte povišňovat.

Cosi je tam napsané.

Že by k tomu výročí ?

To nebude ono, první to není.

Mohlo by byt páté ? Je to možné ?

Nebude to spíš štverka ?

Snád né šestka !

Jaro pocem, co tam máš ty ?

Š – aha to je šifra !

Nó to bude ono, ale jaká ?

Zašifrovaná.

Nemá tam eště nekdo nejakú nápovědu ?

Ň

Už to mám to je zkratka ! Velice Iniciativní Šikovná Ňorkova ???

Tož to myslím né !

Má tam eště nekdo neco ?

Á

Pět písmen, páté výročí, pět litrů vína.

No a my máme narok výročí patnácté !

A mužský pěvecký sbor je písmen 17 !!!

Tož na zdraví !

A třeba by sme si mohli spolem nachystat aj nejaké společné vystúpení na sečení trávy.

To ale domlúvime až potom.

Fčíl zazpíváme enom tak bez doprovodu.
Zahrajte nám G.